

Giới thiệu Pháp Luân Đại Pháp

Pháp Luân Đại Pháp, còn gọi là Pháp Luân Công, là một môn tập luyện có lợi ích cho sức khỏe và tinh thần. Được khai sáng bởi ông Lý Hồng Chí, môn tập này gồm năm bài tập nhẹ nhàng, trong đó có một bài tọa thiền, cùng với việc các học viên nỗ lực thuận theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn của vũ trụ ngay trong cuộc sống hàng ngày. Pháp Luân Công không chỉ đem lại lợi ích về sức khỏe và đời sống cho người tập, mà những người khác cũng được hưởng lợi.

Xuất phát từ Trung Quốc năm 1992, đến nay Pháp Luân Công đã có mặt trên khắp thế giới với học viên từ đủ mọi quốc gia, sắc tộc, cũng như các thành phần xã hội. Đối mặt với cuộc đàn áp tà ác của Đảng cộng sản Trung Quốc, học viên Pháp Luân Công càng thể hiện sức mạnh tinh thần hơn nữa qua việc phản bức hại bằng con đường nêu cao đạo lý Chân-Thiện-Nhẫn.

Minh Huệ Net là nguồn thông tin nguyên bản nhất về thực hành Pháp Luân Công và cuộc đàn áp Pháp Luân Công ở Trung Quốc, cũng như cung cấp thông tin kịp thời về tin tức các hoạt động và sự kiện liên quan đến Pháp Luân Công ở Trung Quốc cũng như ở hơn 100 quốc gia trên thế giới nơi Pháp Luân Công đang được tập luyện. Minh Huệ Net đăng tải bài chia sẻ về trải nghiệm và nhận thức của chính các học viên, vốn là những người đóng góp phần lớn bài cho trang web.

Nga: Quảng bá Pháp Luân Đại Pháp tại một sự kiện ở Trung tâm phục hồi chức năng

[MINH HUỆ] Ngày 22 tháng 02, các học viên ở Nga đã tham dự một lễ kỷ niệm được tổ chức bởi một trung tâm phục hồi chức năng cho các nhân viên của Bộ Nội vụ. Sự kiện đã thu hút khoảng 500 người, bao gồm các bệnh nhân, nhân viên và các thành viên gia đình. Các học viên Pháp Luân Công đã biểu diễn hai điệu múa. Trước khi biểu diễn, họ đã có một bài giới thiệu ngắn về Pháp Luân Đại Pháp và cuộc bức hại đang diễn ra đối với môn tập ở Trung Quốc. Sau đó các học viên đã biểu diễn các bài công pháp Pháp Luân Công và giải thích những nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn. Nhiều bệnh nhân đã học các bài công pháp ngày hôm đó.

Một đại tá đã về hưu đang điều trị tại trung tâm đã đọc cuốn *Chuyện Pháp Luân*. Ông nói: “Cuốn sách dạy người ta trở nên tốt hơn, không xen vào chính trị, và tránh dẫn đến tiêu cực.” Ông nói thêm rằng ông

Nhiều người đã học các bài công pháp Pháp Luân Công ngày hôm đó

Giám đốc Trung tâm phục hồi chức năng tặng bằng khen cho các học viên Đại Pháp

đã nhìn thấy nhiều cuộc biểu tình và diễu hành do công việc của mình và ông có thể phân biệt những người cực đoan với những công dân tuân thủ pháp luật. “Khi tôi nói chuyện với các học viên Pháp Luân Công, tôi có thể cảm nhận sự an hòa trong tâm họ, và điều này đã thu hút tôi đến học.”

Giám đốc của trung tâm phục hồi chức năng đã chân thành cảm ơn các học viên đã tham gia lễ kỷ niệm và đã tặng họ một bằng khen và quà lưu niệm. Ông cũng đã mời các học viên sớm quay lại. ◇

Nghệ thuật của Chân, Thiện, Nhẫn ở Wollongong, Úc

Bài của một học viên ở Úc

[MINH HUỆ 26-2-2012] Triển lãm Nghệ thuật Quốc tế Chân, Thiện, Nhẫn gần đây đã được tổ chức tại Old Court House ở Wollongong, Úc, từ ngày 27 tháng 01 đến ngày 05 tháng 02 năm 2012. Đây là lần thứ hai triển lãm nghệ thuật được tổ chức tại địa điểm này. Tin tức về triển lãm đã lan rộng khắp vùng Illawarra nhờ bản tin dòng chính do tờ báo Mercury đăng tải.

Triển lãm được khai mạc bởi thị trưởng của Wollongong, ông Cr Gordon Bradbery, vào ngày 28 tháng 01, với sự tham dự của một số nhân vật tên tuổi trong đó có Đức Giám Mục Peter Ingham, và bà Teresa Trần, nhà hoạt động nhân quyền địa phương cho

cộng đồng người Việt.

Thị trưởng đã có một bài giới thiệu phong phú và sâu lắng đến những người tham dự triển lãm.

“Với phương cách này, màu sắc, kết cấu, các biểu tượng, và hình ảnh mang tất cả những điều này lại với nhau để thể hiện câu chuyện của họ mới tuyệt vời làm sao.”

“Chân, Thiện, và Nhẫn, theo như tôi biết, là ba nguyên lý quan trọng nhất đối với bất kỳ xã hội nào, chúng ta luôn cần khám phá, những giới hạn sự hiểu biết của chúng ta, cho dù đó là về vũ trụ hay đáng tạo hóa hay cho dù đó là về sự tự chủ, kỷ luật, và tư tưởng nhân loại.”

Cùng với nhiều người tham dự, Đức

giám mục Ingham dường như đã ấn tượng với bộ sưu tập.

“Đó là một đường lối cộng sản cổ điển vốn không thể chịu được khi ai đó có một ý thức hệ khác, và thật đáng buồn, họ đang bức hại chính người dân của họ. Tất cả những gì [Pháp Luân Công] đang thực sự làm là giúp người dân trở thành những công dân tốt hơn. Nói cách khác, vì nhiều lý do, những người cộng sản nên vui mừng vì người dân đang mang lại Chân, Thiện, và Nhẫn”.

Triển lãm, đặt ở trung tâm cộng đồng ven biển, đã thu hút các nhóm cộng đồng, người du lịch, và nhiều người dân địa phương.

Sau khi xem triển lãm, nhiều người đã bày

Buổi diễn ra mắt của Thần Vận tại Nhật Bản thành công tốt đẹp; được hoan nghênh nhiệt liệt bởi những khán giả người Trung Quốc

[MINH HUỆ]
Ngày 14 tháng 02 năm 2012, Thần Vận đã tổ chức buổi diễn ra mắt tại Tokyo, bất chấp cố gắng can thiệp của đảng Cộng Sản Trung Quốc (ĐCSTQ), việc quảng bá và bán vé Thần Vận cuối cùng đã được cấp phép chính thức 72 giờ trước buổi diễn đầu

tiên theo dự kiến. Buổi diễn diễn ra với lượng khán giả chật kín, làm sững sốt khán giả và những khách mời xem biểu diễn tại Trung tâm International Forum.

Nghị viên: Chương trình biểu diễn tuyệt vời này lẽ ra nên được diễn ở Trung Quốc

Nghị viên Mukoyama Kouichi đã đến xem biểu diễn tại trung tâm International Forum. Sau buổi diễn, ông nói với phóng viên: “Lịch sử 5.000 năm của Trung Quốc hàm chứa nền văn hóa bác đại tinh thâm, trong tinh hoa ấy là sự dung hợp các nền văn hóa của các nhóm dân tộc. Lịch sử văn hóa lâu đời và cổ xưa như vậy không thể được chấp nhận bởi chính quyền hiện nay, có nghĩa là nó đang phủ định lịch sử và văn hóa của chính bản thân mình. Quả thực, nơi lý tưởng cho chương trình biểu diễn tuyệt vời này của Thần Vận là Trung Quốc. Tôi hết sức tiếc là hiện nay nó không thể đến đó”.

Nữ diễn viên Nhật Bản: Thần Vận là đại diện chân chính của Trung Quốc

Nữ diễn viên Nhật Bản Tsukasa Yoko

Nữ diễn viên Nhật Bản nổi tiếng Tsukasa Yoko là một nữ diễn viên chủ chốt của hãng phim Toho, đã tham gia hơn 150 phim truyện nhựa, phim truyền hình và các tác phẩm kịch sân khấu. Sau khi xem Thần Vận, bà đã ca ngợi sự hoàn mỹ và ưu việt của diễn xuất Thần Vận.

Là một người ủng hộ Thần Vận, và sau khi biết rằng chương trình được phép để biểu diễn chỉ 72 giờ trước buổi diễn đầu tiên theo dự kiến, bà Yoko nói: “Tôi lo lắng rằng thời gian không đủ phần nào sẽ ảnh hưởng đến buổi diễn. Nhưng hãy nhìn xem có quá nhiều người đến trong ngày hôm nay, nó thực là tuyệt vời”.

Bà nói rằng cũng giống như hình thức kịch ca múa Kabuki là đại diện chân chính của truyền thống Nhật Bản, Thần Vận là đại diện chân chính của truyền thống Trung Quốc, khắc họa về một Trung Quốc thực sự. Bà hết sức hứng khởi khi được xem một chương trình biểu diễn như vậy ở Nhật Bản.

Nhân sĩ dân chủ Hạ Nhất Phàm: Tôi cung kính chào Thần Vận

Nhân sĩ dân chủ Hạ Nhất Phàm xem diễn xuất Thần Vận lần thứ năm.

Ông Hạ Nhất Phàm, người mà trước đó đã xem Thần Vận bốn lần, hào hứng nói sau buổi diễn này: “Diễn xuất của các nghệ sĩ Thần Vận thật xuất sắc. Tôi không có đủ khả năng để nhận xét về họ. Nhưng tôi cảm kích và cung kính chào họ”.

Mỗi chương trình để lại một ấn tượng mới đối với ông. Tiết mục biểu diễn đàn nhị (đàn violông của Trung Quốc) của năm nay gây ấn tượng đối với ông. Ông cũng ấn tượng sâu sắc với điệu múa Tây Tạng, vốn thể hiện nội tâm thuần tịnh của người Tây Tạng. Ông nói, “Người Trung Quốc của ngày hôm nay cần phải có một tâm thuần tịnh để từ tâm trí ô trọc mà trở về với bản nguyên trong sạch.”

Tiếp theo trang 1

Nghệ thuật của Chân, Thiện, Nhẫn ở Wollongong, Úc

Một bài viết của tờ báo Mercury đã kể câu chuyện về một học viên Pháp Luân Công địa phương Jielin Li, người đã trốn chạy khỏi Trung Quốc với tư cách tị nạn sau ba năm ở trong một trại lao động.

tò sự ủng hộ của mình đối với Pháp Luân Công với những người phụ trách. Một số đã mua cuốn Chuyên Pháp Luân và những người khác bắt đầu học các bài công pháp.

Ban tổ chức đang tiến hành chia sẻ triển lãm với nhiều cộng đồng hơn nữa khắp New South Wales, Úc. ◇

Người Trung Quốc ở Nhật Bản: Biểu diễn nghệ thuật Trung Quốc thật sự gây xúc động tâm can

Khán giả Trung Quốc Lý Đông Hải sống ở Nhật Bản và nói đây là lần đầu tiên ông xem Thần Vận. Mắt ông ngân lệ trong lúc xem một vài tiết mục: “Thật khó để diễn tả bằng lời. Thần Vận là một chương trình biểu diễn nghệ thuật Trung Quốc thật sự gây xúc động tâm can”.

Sau cùng ông xúc động nói: “Không có Thần Vận, sẽ không có tân Trung Quốc.”

Họa sĩ người Trung Quốc: Tôi bị cảm động trước tiết mục cho thấy niềm hy vọng trong cuộc bức hại

Họa sĩ người Trung Quốc Tri Y Y, người mà trước đó đã xem Thần Vận ba lần, cảm động nói sau buổi diễn, “Các học viên Pháp Luân Đại Pháp bị bức hại hết sức tàn bạo, nhưng vẫn có thể nhìn thấy hy vọng. Cảm giác đó làm tôi xúc động và làm tim tôi thổn thức.” ◇

Lịch sử sẽ không quên những việc làm tốt của con người

Bài viết của một học viên tại Trung Quốc

[MINH HUỆ] Các học viên Pháp Luân Công, một nhóm người hành động theo nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn, đang chịu đựng cuộc đàn áp khủng khiếp đã kéo dài đến 13 năm, thường xuyên bị công an, những người không biết sự thật truy bắt. Nhiều học viên buộc phải rời nhà ra đi để tránh bị bức hại. Trong giai đoạn này, nhiều người đã mời các học viên ở tại nhà họ. Sau đây là một số ví dụ như vậy.

1. “Hãy đến nhà tôi. Cô có thể ở chung phòng với con gái tôi.”

Một học viên không thể trở lại ngôi nhà cô ấy đã thuê vì bạn cùng phòng của cô đã bị bắt giữ phi pháp và cô đã không trở về trong nhiều ngày. Cô gái đang đẩy xe đạp với tấm chiếu ngủ trên xe và đi thơ thẩn trên những con đường quê vào một ngày mùa xuân. Có hai người phụ nữ đang trên đường đi hái rau tiến tới. Một người hỏi về thân phận của cô gái và sau đó nói: “Tôi biết Pháp Luân Công là tốt vì cha tôi sống tại thành phố Dương Cốc biết thế. Tôi sống ở thôn này. Nếu cô không có chỗ ở, thì hãy đến nhà tôi và ở cùng phòng với con tôi.”

2. “Ngay sau khi Pháp Luân Công lấy lại thanh danh, chúng tôi sẽ đến nhà bạn để tổ chức một bữa ăn mừng.”

Một phụ nữ làm việc trong phòng giáo dục đã thăm một học viên Pháp Luân Công và nói rằng nhiều người bạn của cô đang nghĩ về cô. Khi gặp cô gái này, bà buồn bã nói: “Thật khó mà tưởng tượng làm thế nào mà cô lại sống sót qua mọi khó khăn. Một khi thời điểm Chính Pháp đến, tất cả chúng tôi nhất định sẽ đến nhà cô để tổ chức một bữa ăn mừng. Nếu cô không có nơi để ở, cô có thể ở tại nhà mẹ tôi hoặc nhà mẹ chồng tôi.” Chỉ những người như người phụ nữ này, người đã biết sự thật trong thời gian này, biết rằng nhiều học viên đã bị bí mật đưa đi. Nhiều học viên đã bị giam giữ và bị sa thải việc.

3. “Các học viên Pháp Luân Công đều là người tốt. Thậm chí nếu 100 học viên đến đây ở, tôi tin rằng đó cũng không phải là nhiều.”

Có một ngôi nhà nhỏ ở miền đồng quê vốn không giàu có gì, nhưng nó rất ấm áp và yên ả. Nhiều học viên Pháp Luân Công vô gia cư đã ở trong nhà này, và nhiều người trong số họ đã kể lại trải nghiệm bị bức hại tàn bạo của mình. Sau khi nghe các câu chuyện của những người học viên này, chủ nhà, một bà lão độ tuổi 70, nói trong giận dữ: “Đảng Cộng sản Trung Quốc có vấn đề sao? Tại sao họ lại bức hại người tốt và ép người ta phải bỏ nhà ra đi!”

Để tránh phiền phức, các học viên mà ở nhà bà lão này chỉ đến làng khi trời tối. Khi nghe tiếng gõ cửa, bà lão sẽ ngay lập tức gọi chồng mở cửa và sau đó bà sẽ bận rộn nấu ăn cho khách. Khi thấy các học viên mới, bà tránh làm hay nói bất cứ điều gì làm tổn thương họ hay khiến họ cảm thấy xấu hổ. Bà không hỏi gì cả, mà chỉ luôn nói: “Tôi sẽ không để một kẻ sát nhân, trộm, cướp, không ai trong số chúng vào nhà. Nhưng các học viên Pháp Luân Công đều là người tốt. Thậm chí nếu 100 học viên đến ở nhà tôi, đó cũng không phải là nhiều.”

Con trai và cháu trai của bà cũng đồng cảm với các học viên Pháp Luân Công. Họ giữ bí mật với người ngoài về việc các học viên ở nhờ để giữ cho học viên được toàn. Dù họ đã cho nhiều học viên ở nhờ, nhưng vợ của họ cũng không biết điều đó. Nhiều năm trôi qua, và nhiều học viên trước đây ở nhà bà đã quay trở lại, từng người một. Họ đến thăm bà và gia đình bà. Bà lão đã chết, nhưng thế hệ trẻ trong gia

đình bà vẫn chào đón nồng nhiệt các học viên và tiếp đón họ từ tế. Họ nhớ lại khi bà lão vẫn còn sống, bà liên tục hỏi: “Bạn ở đâu?”

4. Họ đã chọn một tương lai tốt đẹp cho chính mình

Trong một thôn nọ, trưởng thôn không bao giờ tiếp tay cho việc bắt giữ dù chỉ một học viên Pháp Luân Công. Khi cuộc đàn áp lên đến đỉnh điểm và công an địa phương ở trong nhà ông, ông nói rằng ông phải đi mua thuốc lá, sau đó sẽ vội vàng đến nhà của học viên Pháp Luân Công để thông báo với họ. Sau đó ông nói: “Tôi sẽ vẫn là một trưởng thôn được bao lâu cơ chứ? Tại sao tôi lại bức hại những học viên Pháp Luân Công thật thà và tốt bụng, những người cũng là hàng xóm và người cùng thôn.”

Một trưởng đồn công an địa phương đã thể hiện sự hối tiếc sâu sắc và sự đồng cảm đối với các học viên Pháp Luân Công sau khi ông ấy nhận ra rằng các học viên đang tuân theo các nguyên lý Chân-Thiện-Nhẫn.

Một viên chức ở đồn công an thành phố sau khi biết sự thật nói rằng: “Bây giờ tôi hiểu rằng ngày nay, những việc như đốt sách và giết chết các học giả vẫn đang diễn ra!” Từ đó ông ngừng tham gia đàn áp các học viên Pháp Luân Công, và thay vào đó là bảo vệ họ.

Hồi tất cả những người tốt trên toàn thế giới: Các bạn đang lựa chọn một tương lai tốt cho mình. Lịch sử sẽ không quên các bạn, và con cháu các bạn sẽ được phúc lành vì những việc làm tốt của các bạn. Các bạn bảo vệ người tốt vì lương tâm chính nghĩa của mình. So sánh với các bạn, các viên chức nên cảm thấy xấu hổ vì họ đã đối xử với người dân như rác rưởi. Những viên chức này gồm những người đã mù quáng đi theo ĐCSTQ và những người muốn thăng tiến nhờ việc đàn áp Pháp Luân Đại Pháp.

Các học viên Pháp Luân Công phân phát các cuốn sách nhỏ. Những gì họ làm không gây “rắc rối” cho ai cả. Họ biết rằng ĐCSTQ rất bại hoại, rằng nó đã làm mọi việc xấu, và rằng chế độ của nó gần sụp đổ. ĐCSTQ sẽ bị trời diệt. Trong cuộc bức hại Pháp Luân Công đầy nguy hiểm này, học viên đã dùng tiền riêng của họ để in các cuốn sách thông tin, và nói sự thật với mọi người, trong đó có các bạn. Chúng tôi hy vọng rằng các bạn có thể phân biệt rõ sự thật từ những lời dối trá, giữ được những tư tưởng tốt, và bước đi trên con đường riêng của mình một cách xứng đáng. ◇

Được tự do sau khi chính phủ Canada giải cứu: Ông Lâm Minh Lập chia sẻ những trải nghiệm của ông về bức hại ở Trung Quốc

Bài viết của ông Lâm Minh Lập

[MINH HUỆ] Ghi chú của Ban biên tập: Ông Lâm Minh Lập có được thị thực từ Phòng nhập cư Canada sau khi ông ra khỏi nhà tù Đê Lam Kiều ở Thượng Hải vào tháng 10 năm 2011. Vào ngày đầu năm 2012, cuối cùng ông cũng đã đến được quốc gia tự do. Ở Trung Quốc, ông Lâm đã bị bắt ba lần, bị giam giữ trong sáu năm. Với âm mưu bắt ông từ bỏ Pháp Luân Công, lính canh đã xúi giục các tù nhân tra tấn ông, đánh ông bằng roi tre, không cho ông dùng nhà vệ sinh, cấm ông ngủ, hay lột bỏ quần áo rồi dội nước lạnh vào người ông trong mùa đông. Tuy nhiên, nhiều năm bức hại đã không thay đổi được niềm tin của ông Lâm, và hiện giờ, những hành vi của tác ác sẽ bị phơi bày ra xã hội quốc tế.

Sau đây là những trải nghiệm của ông Lâm trong hơn mười năm qua:

Tại sân bay Toronto, ông Lâm đã kể với các phóng viên về việc ông bị giam giữ và tra tấn

Miêu tả lại tra tấn: bức thực

Thọ ích từ tập Pháp Luân Công

Tên tôi là Lâm Minh Lập. Tôi bắt đầu tập Pháp Luân Công vào tháng 04 năm 1997. Trước khi tập Pháp Luân Công, tôi từng bị nhiều bệnh, như là viêm cơ tim (thường do bị lây nhiễm), nhô xương sống, viêm tuyến tiền liệt. Sau khi tập Pháp Luân Công, mọi bệnh của tôi đã hoàn toàn biến mất chỉ trong vài tháng. Đó là lợi ích về thể chất tôi thu được từ Pháp Luân Công.

Lợi ích quan trọng nhất đó là về tinh thần. Pháp Luân Công nhấn mạnh vào “Chân – Thiện – Nhân”, khi nào có điều gì có mâu thuẫn với tôi, tôi thường nhắc bản thân rằng mình là một học viên Pháp Luân Công, và điều đó khiến tôi có thể kìm nén cơn giận của mình và bình tĩnh lại. Ngoài việc tập các bài tập công, Pháp Luân Công dạy chúng ta áp dụng nguyên lý của “Chân – Thiện – Nhân” để chỉ đạo trong cuộc sống. Do đó, tôi đã thu được lợi ích to lớn từ việc tập luyện, cả về thân và tâm.

Bị giám sát nơi ở và bị bắt giữ phi pháp

Tuy nhiên, chính quyền Giang Trạch Dân đã bắt đầu đàn áp Pháp Luân Công vào tháng 07 năm 1999. Lúc đó tôi nghĩ rằng chính quyền có thể không biết Pháp Luân Công là gì. Với hy vọng các viên chức chính phủ có thể hiểu được sự thật của việc tu luyện, vì thế tôi đã đến Phòng kháng cáo ở Bắc Kinh để thỉnh nguyện cho quyền được tập Pháp Luân Công. Tôi đã bị bắt và bị đưa về Thượng Hải. Họ nói với tôi, “Ông đến Bắc Kinh để thỉnh nguyện mà không được chúng tôi đồng ý, vì thế công an đã quyết định giám sát ông trong nửa năm”. Thực tế, việc giám sát này đã kéo dài hơn bảy tháng.

Thoát vị thực quản ở trại tầy nã

Vào một đêm trong tháng 01 năm 2001, do tài liệu giảng chân

tướng về Pháp Luân Công được tìm thấy ở khu nhà nơi tôi ở, nên có sáu hay bảy công an đã xông vào nhà bắt tôi. Sau đó tôi bị đưa đến một trại tầy nã và được thông báo rằng tôi sẽ bị giam trong một tháng. Do tôi cự tuyệt từ bỏ tập luyện, họ đã hai lần gia hạn thời gian giam giữ, và tôi đã bị giam tổng cộng hơn ba tháng.

Trong thời gian đó, tôi đã tuyệt thực để phản đối việc bị giam giữ phi pháp. Họ đã bức thực tôi một cách dã man. Cái ống đã được đặt trong dạ dày tôi, nhưng họ cố ý lấy nó ra và lại đặt lại đến khi thực quản của tôi bị thủng. Người tôi bị co giật vì đau đớn. Còn miệng và ống dùng để bức thực tôi thì phủ đầy máu. Do lính canh lo sợ phải chịu trách nhiệm, nên họ đã đưa tôi đến một bệnh viện để cấp cứu.

Làm việc từ 14 đến 16 giờ hàng ngày tại trại lao động cưỡng bức

Sau khi trở về nhà vào cuối tháng 03 năm 2001, công an liên tục giám sát tôi. Ngày 26 tháng 03 năm 2001, khi tôi dần hồi phục, bốn công an đã bắt tôi đến một trại giam. Tôi đã tuyệt thực và tập các bài tập công của Pháp Luân Công. Một công an đã hét lên trong lúc dùng giấy của ông ta đá tôi “Ở Trung Quốc thì không có nhân quyền. Ông có biết cuộc thảm sát ở Quảng trường Thiên An Môn vào ngày 04 tháng 06 không? Tất cả họ đều là sinh viên. Đảng muốn giết họ, và họ đã bị giết. Các học viên Pháp Luân Công các ông chẳng là gì hết. Nếu đảng muốn giết các ông, họ có thể.

Tôi sẽ giết ông nếu ông tập các bài công một lần nữa.” Tôi nói “Tôi sẽ tập công ngay cả nếu ông giết tôi”. Công an đã còng tay tôi để ngăn không cho tôi tập công.

Một tháng sau, tôi bị kết án hai năm lao động cưỡng bức với lý do “phá hoại trật tự công cộng”. Tại trại lao động cưỡng bức, tôi bị ép phải đi lao động cưỡng bức từ 6 giờ sáng đến 8 giờ tối, đôi khi là 10 giờ tối. Quy định của trại là giờ làm việc không nên quá sáu tiếng. Tuy nhiên, giờ làm việc của tôi đã vượt quá điều đó, vì vậy tôi đã tuyệt thực. Vì tôi tuyệt thực và có nhiều lời kêu gọi từ nước ngoài, lính canh cuối cùng đã đồng ý giảm thời hạn lao động của tôi.

Cảm ơn chính phủ Canada vì những nỗ lực giải cứu tôi

Vì anh trai tôi sống tại Canada, nên những trải nghiệm của tôi đã được công bố và gây được sự chú ý của cộng đồng quốc tế. Tôi xin cảm ơn toàn bộ thành viên Nghị viện và chính phủ Canada vì đã kháng cáo cho tôi.

Tôi đã chứng kiến sự bức hại tàn khốc đối với những học viên khác. Da đầu của ông Hùng Văn Kỳ bị rụng từng mảng do bị đánh đập dã man, khiến da đầu ông vĩnh viễn không mọc được tóc nữa. Ngoài ra, roi da còn gây ra nhiều vết sưng tấy ở trên đầu một học viên khác, những vết thương này còn không được chữa trị trong nhiều năm. Đầu và chân tay của một học viên còn bị trói vào giường, ông bị bức thực, còn tệ hơn nữa, kể cả phân người cũng bị nhét vào dạ dày ông. Một học viên khác là ông Mã, không được phép dùng nhà vệ sinh trong nửa năm, kết quả là ông đã qua đời sau một thời gian dài bị tra tấn. Nhiều học viên còn bị lính canh đâm lên và bị sốc bằng dùi cui điện. Tiếng thét của học viên khi họ bị tra tấn thường vang vọng khắp nhà tù.

Tôi hy vọng rằng cộng đồng quốc tế sẽ chú ý đến cuộc đàn áp Pháp Luân Công tàn bạo ở Trung Quốc và giúp chấm dứt cuộc bức hại. ◇